

bundet med deltagelse af repræsentanter for forældreforeningen, Landsforeningen Ævnesvages Vel, andre nordiske lande, pressen og Danmarks Radio i møderne.

Det fremgår endvidere af de for udvalget foreliggende oplysninger, at der i februar 1971 har været afholdt et møde efter de hidtil anvendte retningslinjer.

Udvalget finder, at bestyrelsen for statens åndssvageforsorg (nu socialstyrelsen) har siddet revisionens udtalelser overhørig, når henses til, at sagen af sidstnævnte er blevet rejst allerede i 1969, hvilket udvalget meget må beklage. Udvalget kan endvidere tilslutte sig statsrevisorernes henstilling om, at møde- og publikationsvirksomheden harmoniseres bedre med statens sædvanlige praksis.

I tillægsbetænkningen på side 216-223 er givet en redegørelse for udviklingen i udgifterne til en række motorvejsanlæg siden hovedlandevejslovens ikrafttræden den 1. april 1964. Det fremgår heraf bl. a., at den hidtil gældende bevillingspraksis giver ministeriet for offentlige arbejder mulighed for at disponere over vejfondsmidlerne på en langt friere måde, end tilfældet er ved andre statslige bygge- og anlægsarbejder.

Udgifterne til en række vejprojekter, der ved hovedlandevejslovens ikrafttræden den 1. april 1964 var anslået til at andrage 1.590 mill. kroner, er i løbet af fem år steget med ca. 1 milliard kroner, hvoraf 600 mill. kr. kan henregnes til prisstigninger, medens 400 mill. kr. synes at måtte henregnes til projektændringer m. v., som bevillingsmyndighederne kun har fået et meget summarisk kendskab til gennem anmærkningerne til de årlige finanslovsforslag. Statsrevisorerne har på side 223 udtalt, at der må lægges afgørende vægt på, at bevillingspraksis tilrettelægges således, at folketingets mulighed for at styre udviklingen i såvel trafikale som økonomisk henseende ikke forskertses. Dette synspunkt deles fuldt ud af udvalget, der på baggrund af det anførte har spurgt ministeren for offentlige arbejder om, hvad der agtes foretaget i anledning af de i tillægsbetænkningen refererede forhold og statsrevisorernes bemærkning. Det fremgår bl. a. af ministerens udtalelse, at man, hvis der er tale om en bevidst ændring i prioriteringen i forhold til anlægsloven ud fra f. eks.

trafikale årsager og ikke blot en ændring, der skyldes finanspolitiske hensyn, vil søge en sådan ændring godkendt ved særskilt forelæggelse for de bevilgende myndigheder. Dette sidste gælder også, hvis en fordyrelse er så væsentlig, at den forrykker forudsætningen for vedtagelsen af en anlægsstræknings gennemførelse. Ved væsentlige projektændringer, f. eks. hidrørende fra ekspropriationskommissionens afgørelser, kommuners med fleres ønsker, vil man i fremtiden i alle tilfælde foretage særskilt forelæggelse for de bevilgende myndigheder.

Der er endvidere grund til at fremhæve ministerens udtalelse over for udvalget om, at planlægningsgrundlaget nu er bedre, således at anlægsoverslagene stadig bliver mere realistiske.

Udvalget har taget det foran anførte til efterretning.

Det bemærkes endelig, at udvalget kan tilslutte sig statsrevisorernes udtalelse på side 212 i tillægsbetænkningen, hvorefter vejtilskudssystemets anvendelse på udgifter til udenlandsrejser næppe er hensigtsmæssig.

Af tillægsbetænkningen, side 251-252, fremgår, at monteringen af rigshospitalet skønnes at ville koste 337,6 mill. kr. (senere skøn: 333,4 mill. kr.) med teknikeromkostninger. Af en fra undervisningsministeren modtagen udtalelse fremgår, at teknikeromkostningerne andrager ca. 33 mill. kr. Det fremgår endvidere heraf, at der ligesom ved de egentlige byggearbejder er forbundet betydelige honorarudgifter med de rådgivende teknikeres projektering og indkøb af hospitalsudstyr. Det er derfor en økonomisk fordel for bygherren selv at forestå sådanne indkøb i videst muligt omfang. Efter de foreløbige opgørelser er anskaffelserne fordelt med ca. 43 mill. kr. under arkitekten og 174 mill. kr. under ingeniøren, medens bygherren selv står for anskaffelser til et beløb af 121 mill. kr. Udvalget ønsker at udtale, at specielt teknikeromkostningernes omfang i forbindelse med monteringen af hospitalet forekommer urimeligt.

I tillægsbetænkningen på siderne 285-95 finder man en redegørelse for undersøgelser inden for Danmarks Radios regnskaber. I denne forbindelse henstiller udvalget, at det ved den kommende revision af radiospred-